

Antal usedygtige Skibe og vel ogsaa daarlig udehalede og daarlig belastede Skibe, der benyttedes, og huormange Mennekeliv der paa Grund deraf gik tabt. Da Oplysningen kom om disse Forhold, gik der en Følelse af Indignation gennem det halve Europa; alle Nationer rustede sig til at værne mod det Misbrug af Mennekeliv, der fandt Sted, og man skyndte sig med alle vegne at opfordre sine Regjeringer, idetmindste her, til at træffe Foranstaltninger, som kunde raade Bod paa disse meget uheldige Forhold. Det var imidlertid først i Foraaret 1876, at der her blev nedsat en Kommission med det Maal for Øie at underkaste disse Forhold for Danmarks Bedkommende en Undersøgelse, og at give Forslag til Lov derom. Denne Kommissionsbetænkning tog selvfølgelig nogen Tid, og det syntes ogsaa, som om Interessen for selve Sagen, idetmindste den mere løstede Interesse, havde sat sig noget, inden det kom dertil, at Kommissionen var istand til at forelægge noget fuldendt Arbejde derom. Dette fik sit Udtryk derved, at der var en Tid, da man troede, at det egentlig talte ikke var rigtigt at begynde med en Lov om Foranstaltninger mod Handelsflibes Usedygtighed, som det hed dengang, men hvad man troede at maatte begynde med, var at give en Lov om Indretning af særlige Netter for at undersøge i Strandingsstilfælde Grunden til, at saadanne havde fundet Sted. Man mente, at man i hvert enkelt Tilfælde gennem kyndige Netter vilde faae nøiagtige Oplysninger om, hvad der havde foranlediget Strandingen, og derved samle et statistisk Materiale, der skulde kunne give Oplysninger om, hvilke Forholdsregler man derefter maatte finde hensigtsmæssige for at værne de Mennekters Liv, der befatte sig med Søfarten. Smidlertid blev der i Serdeleshed fra dette Things Side paa en ihærdig Maade i længere Tid stillet Fordringer til Indenrigsministeriet om dog endelig at fremme denne Lov, som der havde været Tale en hel Del om, og som det var uforvarligt at lade ligge hen længere. Jeg, som var enig i Betragtningen i Grunden, anvendte saa al min Indflydelse paa at faae Loven frem og navnlig paa Løsningen af den første Del af Opgaven, som fik sit Indhold i det Lovforslag, som vi nu i noget forandret Form have liggende for her. Dette Lovforslag kom ind i Landsthinget, og allerede der viste der sig en meget stærk Modstand mod adskillige af de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholdt; der reiste sig en Modstand, som senere af et æret Medlem, der dengang havde Sæde i dette Thing, og som jeg beklager at maatte savne til min kraftige Bistand idag, stærkt betegnedes saaledes, at der var drevet en Agitation af en overordentlig forfæstelig Natur for at lægge dette Lovforslags Hovedprincip Hindringer i Veien. Smidlertid blev Resultatet dog i det andet Thing, at man efter en længere Behandling ved nogen Smøbekommen fra begge Sider kom dertil, at Lov-

forslaget kom ud i en noget forandret Form, i Serdeleshed med Hensyn til Materiens Ordning, men saaledes, at det reelle Indhold i alt Væsentligt blev bevaret. Derved havde jeg haft Haab om, at Lovforslaget var lykkelig reddet ud af sit Skjer. Man havde her i dette Thing vist megen Interesse for det, og man havde under Forhandlingerne i det andet Thing fulgt disse med Interesse. Man havde udtalt sig paa forskellige Maade paa andre Steder; man havde udtalt sig med Sympathi for dem, der havde taget Lovforslaget i Forsvar paa en kraftig Maade, og man havde udtalt det Modsatte ligeoverfor dem, der havde reist Indvendinger derimod. Jeg troede, som sagt, at kunne gjøre Regning paa, at Lovforslaget, naar det var kommet til dette Thing, havde naaet en rolig og sikker Havn; men det var saa langt fra Tilfældet, at man her reiste de allerstærkste Indvendinger derimod, Indvendinger, der viste, at de forskellige Hensyn, som havde frembragt, lad mig sige denne Agitation, de Hensyn, som vare bleve anførte i det andet Thing, ogsaa vare her tilstede i overmaade stærkt Maal, nemlig Hensynet til den Heilighed, Gjennemsørelsen af Skibsinpektionsvoesenet maatte medføre, og maaste Hensynet til en noget forringet Binding. Det var altsaa dette, jeg til min Overraskelse mødte her i dette Thing, ikke en varm Følelse af Pligten til at værne om Mennekeliv, ialtsald ikke varmere, end at man ogsaa tog Hensyn til ikke at lægge Skibsfarten, jeg vil ikke sige nogen Hindring veien, men blot at forarsage den nogen Gene, og at man frygtede for igjennem denne Lov at affære Udsigten til Binding. Det var disse to Ting, der kom til at staa ligeoverfor hinanden; men det forekommer mig, at man somme Tider satte de Hensyn, der saaledes reiste sig, noget over det Hensyn, hvori Loven egentlig var fremkommen. Det forekommer mig, at Lovens Indhold var saa jevnt og beskedent, som man paa nogen Maade kunde tænke sig. Lovens indholder, at Staten fører Lifsyn med Handelsflibe, og dernæst siges det, at, hvad man i denne Henseende væsentlig har at fordre, er, at et Skib er saaledes indrettet, udrustet og bestaffent, at der ikke er siensynlig Fare for de Mennekters Liv, som begive sig ud med dette Skib i den Fart, for hvilken det er bestemt. Det er efter min Mening saare bestedne Udtryk, som denne Omfarg for Mennekeliv har faaet, nemlig, at der skal være Sikkerhed for, at Skibet er af den Bestaffenhed haade med Hensyn til dets egen Indretning og med Hensyn til dets Belastning og Udrustning, at de Mennekter, som begive sig i den Fart med det, hvorfor det er bestemt, ikke ere udsatte for siensynlig Fare med Hensyn til deres Liv. Derved er jo allerede betegnet — jeg kommer nu nærmere til de enkelte Forslag — at man der har havt Øie for, at Faren ikke er af ens Bestaffenhed i alle Farter. Naar man siger,